

Kirkonpalvelija ³ 2015

Rauhallista Joulua

Uusia tuulia

Seitsemäntoista vuotta yhdistyksemme hallituksessa, joista kahdeksan vuotta puheenjohtajana täyttävät vuodenvaihteessa. Luottamustoimi on aina määräaikainen. Nyt on minun vuoroni väistyä syrjään ja antaa tilaa uusille ihmisille uusine ideoineen ja visioineen. Vuodet yhteisten asioiden hoidossa ovat kuluneet nopeasti ja olleet mielenkiintoisia. Paljon aikaa on kulunut asioihin perehtymiseen ja kokousten valmisteluun. Monta lähtöä, tuhansia ajokilometrejä, lukematon määrä öitä poissa kotoa. Lauluntekijän sanoin voin kuitenkin todeta, että en päiväkään vaihtaisi pois. Kiitos hallitukselle ja koko jäsenistölle siitä tuesta ja kannustuksesta jota olen teiltä saanut. Minulle tärkeää puheenjohtajana on ollut pitää esillä kirkonpalvelijan työn hengellinen ulottuvuus ja toivon, että se näkyy yhdistyksemme toiminnassa edelleenkin.

Sitten tuo otsikko. Ensi vuoden alussa minulla on elämässäni alkamassa uusi jännittävä vaihe. Olen jäämässä eläkkeelle. Perusteellisen harkinnan jälkeen tekemäni päätöksen taustalla on huoli terveydestä ja halu viettää enemmän aikaa läheisteni kanssa. Tunnen olevani etuoikeutettu, sillä olen koko työurani saanut tehdä mieleistäni työtä. Olen pitänyt kaikista työpaikoistani, mutta seurakunta on ollut lähinnä sydäntäni. On tuntunut hyvältä kuulua yhteisöön, joka pyrkii tuomaan ihmisille toivoa ja tukemaan heitä elämään kristittyinä tässä yhä vaativammaksi käyneessä arjessa. Vuodet ovat kuluneet nopeasti ja kohokohtia on ollut sen verran, että into ja mielenkiinto työhön ovat säilyneet. Parasta työssä on ollut kohtaamiset ihmisten kanssa.

Tiedän, että minulle tulee ikävä työyhteisöä, lähimpiä työtovereita ja etenkin kaikkia teitä kollegat ja ystävät joihin olen saanut vuosien saatossa tutustua. Eläkkeelle jäädessä joutuu luopumaan monista tärkeistä asioista, sekä sosiaalisista suhteista ja se tekee kipeää. Luopumisen tunne nousee pintaan ainakin silloin, kun ammattia kysyttäessä ensimmäisiä kertoja joudun vastaamaan eläkeläinen. Kaiken haikeuden keskellä olen kuitenkin innostuneen odotuksen vallassa. Uskon, että eläkepäivät sisältävät paljon hyvää. Voin esimerkiksi tehdä ja toteuttaa sellaisia asioita joihin ei aiemmin ole riittänyt aikaa eikä voimia.

Pohjolan pimeys ja kaamoksen lamaannuttava luonto ovat syksyn ai-

Kirkonpalvelijat ry:n johto vaihtuu. Kaarina luovuttaa puheenjohtajan nuijan Antti Ruuskaselle.

kana koetelleet kärsivällisyyttämme. Mutta valoisampi aika on luvassa. Onkin perusteltua toivoa pimeyden keskelle valoa. "Kansa joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden." (Jes. 9:1). Juuri yön pimeydessä taivas rävähti auki ja kuului ääni "Älkää pelätkö". Pimeyden oli taivuttava valon edessä.

"Nyt Betlehemiin lähdetään, jo siellä kirkkaan tähden nään, se näyttää tietä talliin. Polvistu eteen lapsen sen, lähes ty häntä uskoen, näethän Herran kalliin. Taivaasen aarteen sen hän on tuonut, kun on suonut armahduksen, rauhan sekä lohdutuksen."

Siionin Kannel 14:4

Kiitos kaikille yhteisistä vuosista. Taivaan Isän siunausta työhönne ja elämäänne.

Rauhallista joulua, sekä iloa ja valoa uuteen vuoteen.

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Pyhä Jumala, rakas taivaallinen Isämme, kiitos lupauksista, jotka kantavat vuosituhansien yli. Kiitos rakkaudestasi, joka koskee koko ihmiskuntaa. Kiitos Pojastasi Jeesuksesta, jonka lähetit maailman Vapahtajaksi, ihmiseksi ihmisten keskelle. Ylistämme sinua ikiaikaisesta viisaudestasi. Tee meistä lupauksen lapsia.

Lapsi on syntynyt meille

Elämme parhaillaan monella tavalla mielenkiintoisia aikoja. Ympäristömme on syksyn aikana kokenut monenlais-ta myllerrystä.

Uutiset eri puolilta maailmaa ovat kertoneet terrorismista, turvapaikanhakijoista ja ihmiskohtaloista. Eurooppa on joutunut yllättäen sotaan pakenevien ihmisten kohteeksi.

Tämä ihmisvirta on kulkeutunut myös maahamme. Olemme uusin haasteiden edessä. Monet meistä miettivät, miten yhteiskuntamme kestää tämän yli 30.000 uuden ihmisen kotouttamisen. Turvattomuus ja pelko ovat Suomessa lisääntyneet. Osa meistä pelkää aidosti, että keskuuteemme on rakentumassa monista syistä johtuen ruutitynnyri, joka voi milloin tahansa räjähtää. Mitä sitten tapahtuu, sitä ei kukaan osaa arvata tai ennustaa?

Tässä tilanteessa on jotakin tuttua siihen tilanteeseen, mitä noin 2000 vuotta sitten tapahtui Betlehemissä. Myös silloin maailman tilanne oli hyvin epävarma. Ihmiset elivät monenlaisten huolien ja haasteiden keskellä.

Tuollaisten tapahtumien keskellä Joosef ja raskaana oleva Maria joutuivat lähtemään matkalle, koska niin oli käsketty. Syynä oli verollepano. Tuo matkanteko sisälsi paljon vaaroja. Keskeinen huoli oli siinä, kuinka Maria kes-täisi matkan rasitukset.

Entäpä jos lapsi syntyisi kesken matkan tai äiti loukkaisi itsensä pahasti. Vastuu selviytymisestä perille oli Joosefilla, joka kantoi omalta osaltaan huolta kihlattunsa Marian voinnista. Monien vaiheiden jälkeen he pääsivät perille.

Helpotuksen huokaus perille pääsystä oli heille selviö, mutta vastoinikäymiset eivät siihen loppuneet. Heille ei löytynyt yösiijaa. Miksi raskaana olevalle Marialle ei löytynyt sijaa majatalosta? Syyksi ei kelpaa inhimillisesti ajatellen

se, että paikat olivat täynnä. Ihmisten itsekkyys, mikä näyttää olevan tänä päivänäkin meille ominaista, oli myös silloin vallalla. Vaikuttaa siltä, ettei ihmiskunta ole mitään oppinut näiden reilun 2000 vuoden aikana.

Jumalalla oli tähän oma suunnitel-mansa. Yösija löytyi karjasuojasta. Maria synnytti Pojan.

”Lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa har-teillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.” (Jes. 9:5)

Jumala halusi pelastaa ihmiskunnan. Hän rakasti syntistä ihmistä niin paljon, että salli Jeesus-lapsen syntyä vaatimattomissa olosuhteissa epävarman ja turvattoman maailman keskelle.

Ihmisen pelastaminen iankaikkiseen elämään on Jumalan suurin suunnitel-ma. Joulun ilosanoma tuo pimeyden keskelle valon ja kirkkauden. Ilman Jeesus-lastaa ei olisi joulua eikä ihmis-elämällä tarkoitusta.

Jouluna me itsekukin saamme rien-tää Betlehemiin katsomaan kapaloitua Jeesus-lastaa seimessä ja laulaa tut-tua virttä yhdessä seurakunnan kans-sa jouluaamun jumalanpalveluksessa: ”Nyt Jumalalle kunnia, kun antoi ai-noon Poikansa. Siit enkelitkin riemuitten veisaavat hänelle kiitoksen.”

Lapsi on syntynyt meille

Keijo Toivanen
Kunniasuntio, rovasti

Tervehdys Kirkonpalwelijat!

Kirjoitan tätä tekstiä kuuluisimman säveltäjämme Jean Sibeliuksen 150 syntymäpäivänä. Päivän mittaan on tullut kuultua Sibeliuksen sävellys jos toinenkin ja sydämen valtaa lämmin kansallistunnelma. Kyllä Suomessa on osattu ja osataan vieläkin.

Syksyn mittaan median ovat vallanneet ikävät uutiset maailmalla ja kotimaassa. Kaikkialla on lamaa, pakolaisvirtoja ja yhä heikkeneviä näkymiä. Kaiken synkkyyden kruunaavat vielä pimenevät illat ja lumeton maa. Melkein tulee mieleen, että tässä on nyt edessä synkkyyden maksimitila. Parasta tässä on se, että eipä tämä tästä juuri synkemmäksi voi tulla. Voisiko tälle yhteiselle synkistelyn kiertelle tehdä jotain?

Jos asioita tarkastelee toisenlaisesta näkökulmasta, asiat eivät ehkä sittenkään ole niin huonosti. Jos ajattelemme maamme taloudellista tilaa, niin

onhan asiat kovinkin paljon paremmin kuin esimerkiksi 100-vuotta sitten. Kukaan ei enää Suomessa joudu asumaan maakuopassa. Terveystuolto on sellaisessa tilassa, että harva kuolee enää tavallisiin infektiosairauksiin, lapsikuolleisuus on maailman pienimpiä ja sosiaaliturva on vielä jollain tavalla olemassa. Ketään ei jätetä tässä maassa yksinomaan kurjuuteensa, aina löytyy joku tukemaan ja auttamaan. Asiat ovat jopa niin hyvällä mallilla, että voimme vastaanottaa muualta tulevia hengenhdässä olevia ihmisiä.

Olemme saaneet elää melko pitkään rauhallisessa lintukodossa ja nyt eletään aikaa, jolloin punnitaan maassamme vallitsevia ihmisarvoja ja pelisääntöjä. Joudumme miettimään, mikä on meille tärkeää ja mistä asioista emme voi luopua. Haluammeko edelleen olla hyvinvointivaltio vai ryhdymmekö jakamaan pahoinvointia.

Tiedän, että omassa liitossamme uskotaan hyvinvointiin ja haluun jakaa hyvää. Liittomme arvoja ovat lähimmäisenrakkaus ja toisen ihmisen tukeminen. Meille on tärkeää, että kukaan ei jää yksin. Arvostamme myös hyvää työtä ja työilmapiriä ja teemme kaikkemme, että työntekijät jaksavat työssään niin, että kun eläkepäivät koittavat, niille voi lähteä terveenä ja hyvillä mielin.

Edessä on joulu ja sen monenlaiset jumalanpalvelukset ja hartaudet. Meitä kirkon ammattilaisia tarvitaan Jumalan käsiksi ja jaloiksi tuomaan Taivaallista valoa tämän maailman pimeyden keskelle. Voimia tulevaan vuoteen teille kaikille, sekä iloa työhönne ja nähdään taas tulevalle kaudella.

Suunnattua Joulun aikaa Teille kaikille!

Tiina Heino
Hallituksen puheenjohtaja,
Kirkon alat ry

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Kiitos olkoon Jumalan, kun Hän saapui Pojassaan
armahtamaan luotujaan.

Toivotamme kaikille jäsenillemme,
yhteistyökumppaneillemme ja lukijoillemme Siunattua
Vapahtajamme syntymäjuhlaa,
sekä iloa ja valoa vuoteen 2016.

Kirkonpalvelijat ry hallitus
Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Kari Hartikainen
sihteeri

Siunattua Joulua

70 vuotta sitten Suomi valmistautui ensimmäiseen sodan jälkeiseen jouluun. Lähes 90 000 suomalaista sankarivainajaa oli se hinta, mikä vapaasta, itsenäisestä Suomesta maksettiin.

Ihmisten elämää ei voi mitata rahassa. Ei sodan, eikä rauhan aikana. Jokainen ihminen on itsenään ainutlaatuinen, ainutkertainen ja korvaamaton. Samanlaista ihmistä ei ole koskaan ollut, eikä tule olemaan, kuin se joka on tänne kerran syntynyt. Ulkonäkö voi muistuttaa toista, vaan perintö ja ympäristötekijät ovat aina ainutkertaiset.

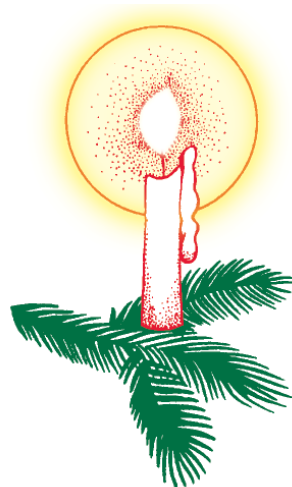
Tästä kaikesta huolimatta nykymaailmassa tuntuu siltä, että ihmisarvo mitataan pelkästään rahassa. Toisten riistäminen, itsekkyyys ja ahneus ovat tätä päivää.

Maallistumisen myötä ihmisten moraalinen perusta on lähes kadonnut. Kaikki, mistä ei jää kiinni, on sallittua.

Maailmalta tulevat uutiset kertovat ihmiskunnan keskellä kiehuvastä äärimmäisestä pahuudesta.

Kuitenkin kaiken tämän epätoivon ja ahdistuksen keskellä suuri osa ihmiskuntaa juhlii pientä vastasyntynyttä lasta. Pientä, suloista, synnitöntä Jumalan poikaa, maailman Vapahtajaa. Jälleen kerran tänäkin jouluna maailmankaikkeuden suurin voima, Jumalan rakkaus, tulee keskellemme jos vain haluamme. Meidän ihan jokaisen sydämeen yhteiskunnalliseen asemaan tai arvoon katsomatta. Ollaan toisillemme enkeleitä vielä joulun jälkeenkin. Voimia ja siunausta kaikille kirkonpalvelijoille joulunajan ponnistuksiin.

Arvo Katajamäki
Suntio Jumalan armosta
Uusi hallituksen jäsen

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Hämeenlinnassa 28.–29.6.2016

– Kirkonpalvelijan henkinen jaksaminen –

TIISTAI 28.6.2016

- 8.00 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Hotellin koulutussali
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Juhlatoimikunnan puheenjohtaja vahtimestari Osmo Nissi
* Kirkkoherra Timo Kalaja
- 10.00 Stressitön mieli**
* Terhi Mäkinen
Muutosvalmentaja, työyhteisökouluttaja, toimittaja
- 11.30 Lounas**
* Ravintola Vaakuna
- 13.00 Ymmärryksen kautta rakentaviin ratkaisuihin - työyhteisösovittelu**
* Tapio Sirén, kouluttaja
- 14.30 Kahvit**
* Kokousaula
- 14.45 Kirkonpalvelijan sielunhoito**
* Keijo Toivanen
Kunniasuntio, rovasti
- 16.30 Vuosikokous**
* Original Sokos Hotel Vaakuna, Koulutussali
- 18.30 Illallisristeily Vanajavedellä**
* m/s Silver Moon
Hämeenlinnan seutua parhaimmillaan

KESKIVIIKKO 29.6.2016

- 8.30 Kirkkoesittely**
* Hämeenlinnan kirkko
Vahtimestari Osmo Nissi
- 9.00 Viikkomessu**
* Hämeenlinnan kirkko
Emerituspiispa Juha Pihkala
* Kirkkoherra Timo Kalaja
- 10.30 Valokuvaus**
* Hämeenlinnan toripuiston portaat
- 11.00 Lounas**
* Original Sokos Hotel Vaakuna
Ravintola Vaakuna
- 12.30 Onko ongelmattomaa työyhteisöä - Työn henkinen kuormittavuus**
* Koulutussali
* Raimo Vakkuri, parisuhdepatologi
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Original Sokos Hotel Vaakuna, Koulutussali
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät 27.–28.6.2017, Espoo
- 14.15 Lähtökahvit**
* Original Sokos Hotel Vaakuna
Kokousaula

Majoitus:

Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna

- Kaksi yötä, täysihoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 27.6. (350,-)
- Yksi yö, täysihoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 28.6. (290,-)
- Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 28.6. (200,-)

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai Kari Hartikainen p. 050 520 7003 – 31.5.2016 mennessä.

Tavataan toisiamme

Parikymmentä vuotta sitten muutin Helsingissä Taliin, silloisen Munkkivuoren seurakunnan alueelle. En aivan säännöllisesti, mutta kuitenkin aika usein, kävin viikkomessussa, joka Munkkivuorella oli torstai-iltaisina. Kaunis, valoisa kirkko tuli tutuksi, samoin kuin työntekijöiden kasvat.

Pari vuotta myöhemmin Munkkivuorella aukesi vahtimestari-siivojan virka. Tehtävästä en tiennyt yhtään mitään, mutta päätin hakea, kun silloiseen työhön liittyi kovasti epävarmuutta. Tulini valituksi, vaikka niin sanotusti pystymetsästä olinkin. Vuosi vierähti, ehkä vähän toistakin, kun aivan perusasioita sai opetella. Opetuksi tuli ja jotta-takin ammattitaitoinen olin suntuon tehtävissä.

Enää ei kirkonpalvelijaksi juurikaan päädytä näin, onneksi. Ammatilliset koulutukset ovat kunniaissa, onneksi. Seurakuntien emännillä on alan ammatillinen koulutus ja vähän enemmänkin. Kirkollisten tilojen siisteydestä vastaavat ammattikouluetut laitoshuoltajat ja suntuioilla on suntuion ammattitutkin-

to. Avoimeen työpaikkaan usein vaaditaan ammatillista koulutusta, onneksi. Hankittu koulutus osoittaa, että ammattitaito on jo olemassa, vaikka työn myötä se melkoisesti syvenee. Koulutus lisää ammattikuntamme arvostusta ja pitää meidät tärkeissä töissämme. Koulutuksen merkitys vain kasvaa, jos niukenevat voimavarat pienentävät seurakuntien työntekijäjoukkoa.

Kirkonpalvelijoilla on onneksi myös omat opinto- ja koulutuspäivät joka vuosi juhannuksen jälkeen. Vuonna 2017 kokoonnumme nykyisessä koti-

kaupungissani Espoossa. Sitä ennen ensi vuonna olemme Hämeenlinnassa. Sinne on helppo tulla mistä tahansa päin Suomea – ja sinne todella kannattaa tulla: Hämeenlinna on mitä viihtyisäin kesäkaupunki ja päivien ohjelma aivan erinomainen. Pääsemme risteilyllekin kaupunkia halkovalle Vanajavedelle.

Ja mikä parasta: koulutuspäivillämme tapaamme toisiamme. Nähdään ainakin siellä ja sitä ennen: Hyvää Joulua ja erinomaista vuotta 2016.

Antti Ruuskanen
Uusi puheenjohtaja 2016–

Touluervankeliumi

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti." He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

Evankeliumi Luukkaan mukaan 2:1-12

Suntio Mikkelistä esittäytyy

Olen Ami Haapaniemi, suntio. Tulin Mikkelin tuomiokirkkosrk:n palvelukseen 26 vuotta sitten. Työskentelen Mikkelin tuomiokirkossa ja viereisessä srk-keskuksessa. Näin adventin aikana työ painottuu kirkkoon, jossa on jumalanpalvelusten ja kirkollisten toimitusten lisäksi koululais- ja opiskelijatilaisuuksia, konsetteja, partiolaisten lupauksenantojuhla ja englanninkielisiä joulu lauluja, muutamia mainitakseni.

Minulle on perhe tärkeä. Vai-

mon kanssa asustamme kahdestaan, mutta vanhin tyttäremppe perheineen asuu samassa kaupungissa ja lastenlasten tapaaminen on ilahduttavaa. Muut lapsemme opiskelevat toisella paikkakunnalla ja tulevat jouluksi kotiimme.

Täyttäköön riemu jokaisen lukijan sydämen, sillä Vapahtaja on syntynyt, ja tuokoon Hän rauhan perheen ja läheisten yhteenkokoontumiseen. Siunattua uutta vuotta!

Ystävällisin terveisin Ami
Uusi hallituksen jäsen

Seurakunnilla arvokas ammattikunta

Olemme tottuneet pitämään kirkkoa uskon ja rakkauden yhteisönä. Sen tarkoitus on tuoda maailmaan sanoma toisesta todellisuudesta, sanoma Jumalalta. Viesti välittyy julistuksen ja opetuksen, sanojen ja musiikin kautta. Vähintään yhtä paljon viesti ilmenee palvelun, tekojen ja rakenteidenkin välityksellä. Työyhteisöjä ajatellen pätee vanha totuus: se, mitä olet puhuu voimakkaammin kuin se, mitä sanot.

Samanaikaisesti kirkko on organisaatio, toiminnan ja työn yhteisö. Siinä valitsevat samat lainalaisuudet kuin kaikissa muissakin ihmisten yhteisöissä. Työyhteisönä seurakunta on ihmisten eikä enkelien yhteisö.

Kirkon työntekijöiden erikoislaatuiset työajat, työpäivän ajallinen rikkinaisyys, työn sijoittuminen myös iltoihin ja viikonloppuihin sekä vaikeus työn ja vapaa-ajan erottamisessa vaativat sekä fyysistä että henkistä kestävyyttä.

Työnjohdolle tämän kaltaiset tekijät asettavat myös erityisiä johtamistaidollisia vaatimuksia. Työyhteisön ilmapiiiri voi olla jaksamista vaikeuttava tai parhaimmillaan sitä helpottava. Seurakunnissa johtajuus onkin avainasemassa, kun joudutaan ottamaan vastaan tiukkenevien resurssien tuomia haasteita. Nykyisessä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa toimintaym-

päristössä kirkko joutuu kilpailemaan osaavasta henkilökunnasta samoilla työmarkkinoilla muiden toimijoiden kanssa. Seurakuntien on osoitettava olevansa reilu ja hyvä, houkuttelevakin työnantaja.

Onneksi yhä edelleen seurakunnissa on kirkon arvoihin ja sen tehtävään voimakkaasti sitoutunut työntekijäkunta. Sellainen on aarre kirkolle. Myös tulevaisuudessa toivoisi näin olevan. Tämä asettaa haasteita työyhteisöjen hoitamiseksi sekä myös uusien työntekijöiden rekrytoinnille ja perehdytykselle. Kun rekrytointi- ja koulutusasioissa on pidetty esillä erityisesti hyvää ja laaja-alaista ammattitaitoa ja sen merkitystä, on pidettävä mielessä, että kirkon työntekijän ammattitaitoon kuuluu oleellisena osana myös hengellinen ulottuvuus. Kirkon arvoihin ja tehtävään sitoutunut, hyvin motivoitunut ja työssään jaksava työntekijä on niin tärkeä voimavara kirkossamme, että siitä huolehtimiseen on panostettava kuin kalleimpaan pääomaan.

Paula Aaltonen
Toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry

Suomessa on 400 000 yksinäisyyden vankia

HelsinkiMission kampanjafilmi antaa puheenvuoron kahdelle vangille. Heistä toinen on tuomittu elinkautiseen vankeuteen ja toinen yksinäisyyteen.

HelsinkiMissio haluaa jälleen joulukampanjallaan nostaa esille vakavan yhteiskunnallisen ongelman, yksinäisyyden. Tupakan, alkoholin ja ylipainon vaarat tunnetaan laajasti, mutta yksinäisyyden tappavuutta ei ole vielä täysin ymmärretty. Kansanterveyden kannalta kyse on kuitenkin yhtä vaarallisesta ilmiöstä.

Tuoretta tietoa tarjoaa esimerkiksi Terveystieteiden tutkimuskeskus (THL) alueellinen terveys- ja hyvinvointikyselyyn perustuva Yksinäisyys ja osallistuminen -julkaisu. THL:n mukaan yhdeksän prosenttia eli 400 000 ihmistä Suomessa kärsii yksinäisyydestä.

HelsinkiMission Tuomitut-kampanjafilmi kertoo yksinäisyyden aiheuttamasta inhimillisestä hädästä. 90 sekunnin mittaisen filmin voit katsoa tästä linkistä https://www.youtube.com/watch?v=yVQ_cQbwy8w

Tuomitut-filmi on osa joulukampanjaa, jonka käynnistivät oikeilla ihmisillä miehitetyt mainospilarit Helsingin keskustassa 17.–19.11.

Vapaaehtoiset mainospilareissa yksinäisyyttä vastaan

HelsinkiMission kouluttamat vapaaehtoiset auttavat vuosittain tuhansia kertoja vanhuksia, nuoria ja lapsiperheitä. Kymmenet vapaaehtoisemme osallistuivat lisäksi kampanjaamme. Neljässä mainospilarissa Helsingin keskustassa on nähty tavallisuudesta poikkeava, hätkähdyttävä näky, elävä ihminen. Eräs heistä, yksinäistä isää auttava mentorimme Maria kertoo näin:

”Olin nuorempana monta vuotta yksinhuoltaja. Jälkikäteen olen miettinyt, että jos en olisi saanut apua äidiltäni kun lapset olivat pieniä, en tiedä, miten olisin selvinnyt. Nyt kun lapset ovat jo isompia, halusin auttaa jotakuta yksinäistä äitiä tai isää. Olen toiminut mentorina puoli vuotta ja toivon, että tukeni on auttanut edes hetkittäin tuettavaani ulos yksinäisyyden vankilasta.”

Tunnelmia mainospilareiden sisältä ja ulkopuolelta voi katsoa toisesta filmistämme: <https://www.youtube.com/watch?v=ODooXyHsFYM>

Lahjoitusvaroilla autetaan yksinäisyyden vankeja

Kampanjalla keräämme myös lahjoituksia yksinäisyyden vastaiseen työhömmme: vanhusten, nuorten ja lapsiperheiden auttamiseen. Lahjoittaa voi nettisivullamme lahjoita.helsinki.fi

Lahjoitetut varat käytetään HelsinkiMission tukihenkilöiden ja muiden va-

paaehtoisten rekrytointiin ja kouluttamiseen yksinäisten tueksi sekä ammattiavun toteuttamiseen.

Mainoskampanjan suunnittelusta vastaa Mainostoimisto Folk Finland ja toteutuksesta Clear Channel Suomi. Kampanjan suunnittelu ja mainostilat on saatu lahjoituksina.

Lisätiedot:

Viestintäpäällikkö Kristiina Backberg, 044 733 1544, kristiina.backberg@helsinki.fi
Kansalaistoiminnan johtaja Henrietta Grönlund, 045 872 1870, henrietta.gronlund@helsinki.fi

Lisätiedot kampanjasta:

Markkinointipäällikkö Helena Hulkko, 050 582 2211, helena.hulkko@helsinki.fi
<http://www.helsinki.fi>
lahjoita.helsinki.fi

Tutkimus:

Yksinäisyys ja osallistuminen, ATH-tutkimuksen tuloksia. Järjestökentän tutkimusohjelma. Jukka Murto, Oona Penttilä, Satu Helakorpi, Risto Kaikkonen (toim.) http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/127100/URN_ISBN_978-952-302-547-9.pdf?sequence=1

HelsinkiMissio on sosiaalialan järjestö, joka toimii senioreiden, nuorten, lapsiperheiden ja erityisryhmien parissa. Järjestö haastaa kaikki suomalaiset toimimaan unohdettujen puolesta - yksinäisyyttä vastaan. Järjestö toimii noin 100 työntekijän ja 700 vapaaehtoisen voimin. Sen toimintaa rahoittavat yksityislahjoittajat, yritykset, säätiöt, Helsingin kaupunki sekä Raha-automaattiyhdistys.

Kirkon alat ry

- palveleva ammattiliitto

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo
9-15. Suljettu 24.12.–3.1.2016

Paula Aaltonen

Toiminnanjohtaja
Toimiston johtaminen, hallinto- ja
neuvotteluasiat
0207 912 534 / 0400 236 881

Chantry Nybergh

Toiminnanjohtajan assistentti
Johdon avustaminen,
viestintäpalvelut
0207 912 536

Anna-Maria Numminen

Lakimies
Evl ja ort. sopimusneuvonta ja -neu-
vottelut, lainopillinen neuvonta, sosi-
aaliturva-asiat, liittojuristi
0207 912 538

Kim Práhl

Lakimies
Evl ja kr.järjestöjen sopimusneuvon-
ta ja -neuvottelut,
lainopillinen neuvonta, luottamus-
mieskoulutus
0207 912 537

Hannele Halinen

Jäsenpalvelusihteeri
Jäsenpalvelu, jäsenmaksuasiat,
kuntoremonttilomat
0207 912 530

Jussi Ikkala

Järjestöasiantuntijan sijainen
Alue- ja opiskelijatoiminta,
liiton kurssit, yhteydet järjestöi-
hin, kouluttaviin laitoksiin ja
opintomatkat, julkaisujen
päätoimittaja
0207 912539 / 0050 370 3683

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
Jäsenrekisteri, osoitteenmuutok-
set, kurssi-ilmoittautumiset
0207 912 533

Jaana Kovanen

Kirjanpitäjä
Talous, laskutus
0207 912 540

Kuva: MH

*Herra, mitä näkivät paimenet,
kun he saapuivat seimellesi ensimmäisenä jouluyönä?
Näkiätkö he vain vastasyntyneen lapsen,
väsyneen äidin ja hämmentyneen isän?
Vai aavistivatko, mitä hetkeä he olivat todistamassa?
Aavistivatko, että satojen vuosien jälkeen
me toisella puolella maailmaa iloitsimme
heidän kanssaan tuosta ihmeellisestä hetkestä?
Herra, yhdessä kaikkien maiden ja maanosien kristittyjen kanssa
tahdomme liittyä suureen riemuitsevaan joukkoon
ja kiittää sinua ensimmäisen jouluyön lahjasta.*

Anna-Mari Kaskinen

Kirkonpalvelija

N:o 3/2015 – 62. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421
70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Grano Oy, Jarmo Salonen
offset.aineisto@grano.fi

Seuraava lehti:

ilmestyy ennen pääsiäistä

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

ISSN-L 0355-8258